

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 126/2025-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Hagyar & Partners, s. r. o., Vlčkova 8/A, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaní sp. zn. 4T/97/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 26. novembra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 4T/97/2020. Žiada priznať jej finančné zadosťučinenie 10 000 eur a náhradu trov konania.

II.

Skutkové východiská a sťažnostná argumentácia

2. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti namieta, že v napadnutom konaní vedenom pred okresným súdom o podanej obžalobe pre prečin všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1 a 3 písm. a) a ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 127 ods. 12 Trestného zákona, v ktorom je v procesnej pozícii poškodenej, dochádza k zbytočným prietahom. Súdne konanie začalo podaním obžaloby 29. septembra 2020. Vo veci bol vyhlásený rozsudok 19. marca 2024, ktorý však bol účastníkom konania zasielaný až 20. júna 2024, teda 3 mesiace po jeho vyhlásení. Okresný súd bol podľa sťažovateľky v konaní neefektívny a neúmerne ho predlžoval. Proti uvedenému rozsudku podal prokurátor odvolanie, vec teda nebude tak skoro právoplatne skončená.

3. Podľa názoru sťažovateľky vec nie je právne zložitá a k zbytočným priet'ahom nedošlo v dôsledku správania účastníkov.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

5. Podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku ak je dôvodný predpoklad, že došlo k priet'ahom v príprave prejednávania veci súdom, v určení termínu konania a rozhodnutia alebo k priet'ahom vo vyhotovovaní súdneho rozhodnutia, ktorákôľvek zo strán môže podať prostredníctvom tohto súdu sťažnosť pre nečinnosť na nadriadený súd, aby určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu; ak sa nepostupuje podľa odseku 4, súd musí bez meškania túto sťažnosť pre nečinnosť zaslať spolu so spisom a svojím stanoviskom a so stanoviskom predsedu súdu nadriadenému súdu. Ďalší postup podľa odsekov 4 a 5 tohto ustanovenia predpokladá zjednanie nápravy, teda odstránenie stavu právnej neistoty strany, buď aktuálne konajúcim súdom, alebo nadriadeným súdom, ktorý ak zistí priet'ahy, určí primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu.

6. Ústavný súd už opakovane judikoval, že sťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku možno považovať v zmysle § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde za účinný právny prostriedok, ktorý zákon sťažovateľom na ochranu ich základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorého použitie sú sťažovatelia oprávnení podľa osobitného predpisu – Trestného poriadku (II. ÚS 31/09, IV. ÚS 296/2010, IV. ÚS 113/2012, II. ÚS 531/2017, III. ÚS 263/2021). Obdobný názor vo vzťahu k porovnateľnej právnej úprave § 91 rakúskeho *Gerichtsorganisationsgesetz* (zákon o organizácii súdov) zaujal aj Európsky súd pre ľudské práva (pozri rozsudok vo veci Holzinger proti Rakúsku z 30. 1. 2001, sťažnosť č. 23459/94, bod 16 a nasl.).

7. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti namieta dobu od vyhlásenia rozsudku do jeho zaslania účastníkom a celkovo neúmerne predlžovanie konania zo strany súdu, preto je zrejmé, že mohla a mala ako účinný právny prostriedok na ochranu svojich práv v rozhodnom období (pred podaním ústavnej sťažnosti, pozn.) využiť práve sťažnosť pre nečinnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku.

8. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti netvrdila, tým menej nepreukazovala, že by počas súdnej fázy žalovaného trestného konania podala sťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku. Ani z vyžiadaného súdneho spisu okresného súdu ústavný súd využitie uvedeného prostriedku nápravy nezistil. Vzhľadom na to, že sťažovateľka nevyčerpala právny prostriedok ochrany svojich práv, ktorý jej priznáva zákon (Trestný poriadok), ústavný súd ústavnú sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní odmietol ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Sťažovateľka netvrdila, že sťažnosť nepodala z dôvodov hodných osobitného zreteľa, v okolnostiach jej prípadu preto neprichádzal do úvahy prípadný možný postup ústavného súdu v zmysle § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. februára 2025

Robert Šorl
predseda senátu